

Zadanie 1 – Správca pamäti

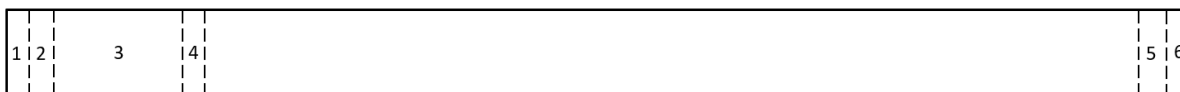
Použitie metódy oddelených zoznamov voľných blokov

Pre réžiu na spravovanie pamäti som vybral metódy segregovaných zoznamov voľných blokov. Tieto zoznamy držia offset na ďalší voľný blok konkrétnej veľkosti. Prvý zoznam drží bloky veľkosti 8 až 15 bajtov, druhý bloky 16 až 35, atď. Tie veľkosti sa menia s mocninou čísla dva.

Následne som ešte do implementoval dynamické hlavičky. To znamená, že na základe veľkosti pamäti, sa vo funkcii *memory_init* rozhodne, či sa budú používať hlavičky veľkosti char, short, int prípadne long. Táto implementácia znížila réžiu pamäte razantne najmä pri pamätiach s malou veľkosťou.

Pre nájdenie voľného bloku som použil algoritmus best fit, ktorý prejde príslušný zoznam a vyberie z neho taký blok, ktorý najlepšie pasuje na požadovanú veľkosť. Týmto som zabezpečil, aby som nerozbiжал zbytočne veľké bloky, ktoré môžu byť použité neskôr. Ak sa v danom zozname nenájde vhodný blok požadovanej veľkosti, prehľadám najbližší zoznam väčších blokov.

Stav pamäti po *memory_init*

Na začiatku poľa(1) si ukladám aktuálny mód (aké veľké hlavičky používam):

- 1 – **char** (pamäte od 50 do 127)
- 2 – **short** (pamäte od 128 do 32766)
- 4 – **int** (pamäte od 32767 do veľkosti intu)
- 8 – **long** (pre pamäte väčšie ako veľkosť intu)

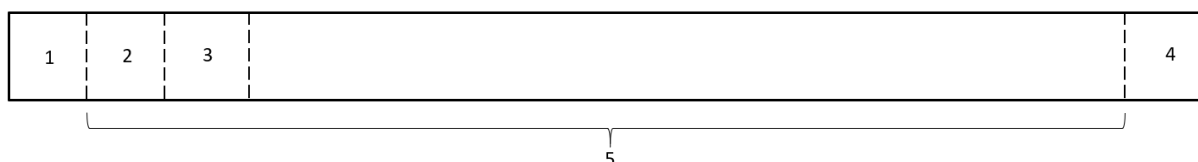
Na pozícií dva si ukladám počet oddelených zoznamov. Tento počet vyrátam ako (vo funkcii *blockNumber*):

$$\text{ak je pamäť väčšia ako 63B: } \lfloor \log_2(\text{veľkosť}) \rfloor - 2,$$

ak nie tak používam len jeden zoznam

Na čísle 3 sa nachádzajú začiatky samotných zoznamov a na čísle 6 sa nachádza nula, ktorá symbolizuje koniec pamäte, ktorú používam. Bloky označené číslami 4 a 5 sú hlavička a päta prvého voľného bloku.

Všeobecná schéma voľného bloku

Ako bolo vyššie spomínané, bloky s číslami 1 a 2 sú hlavička a päta. Tieto dva bloky majú veľkosť podľa nastaveného módu a držia informáciu, koľko miesta je medzi nimi (5). Toto miesto bude sprístupnené užívateľovi pri alokovaní.

V bloku 2 sa nachádza smerník, resp. offset, na ďalší voľný blok. Ak taký už nie je, je tam hodnota -1. Podobne v bloku 3 sa nachádza smerník na predchádzajúci voľný blok, resp. na začiatok príslušného zoznamu. Tieto smerníky budú prepísané užívateľom, pretože pri alokovaní tohto bloku sú už zbytočné. Týmto som znížil réžiu o 8 bajtov, keďže tieto offsety nemusím držať v hlavičke.

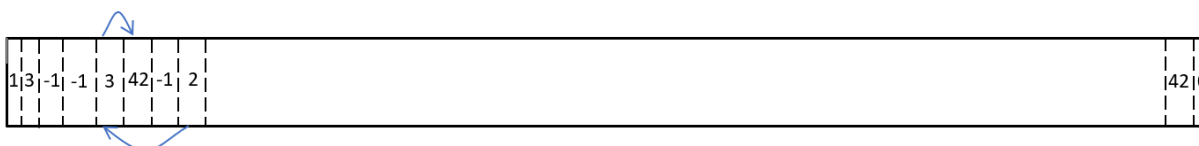
Funkcia `memory_alloc`

Funkcia zavolá algoritmus *bestFit*, ktorý vráti blok, s ktorým sa má pracovať. Ak je tento blok možné rozdeliť, tak táto funkcia zavolá funkciu *split*. Ak ho nie je možné rozdeliť, tak ho alokuje celý. To znamená, že užívateľ môže dostať aj viac pamäte ako požadoval. Toto sa nazýva vnútorná fragmentácia a v mojej implementácii môže nadobúdať hodnotu z intervalu $(0 ; 2 * \text{MÓD} + 8)$.

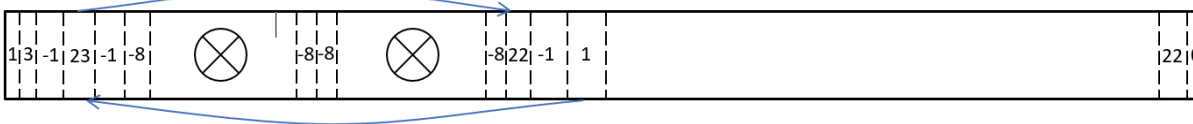
```
if (readFromArr(act) >= size + 2 * TYPE + 8)
```

Podmienka, na základe ktorej sa rozhoduje, či sa blok rozdelí alebo nie

Príklad stavu pamäte veľkosti 50 pred a po alokovaní dvoch blokov veľkosti 8

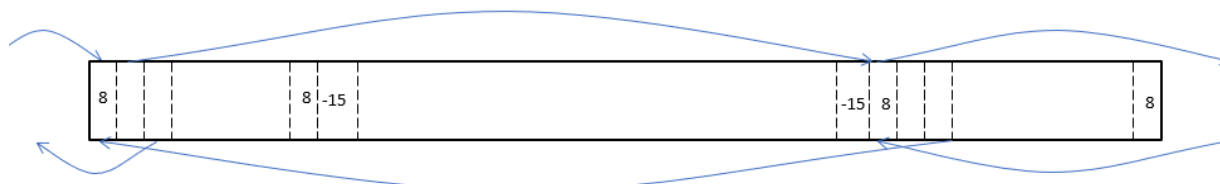

Na obrázku hore môžeme vidieť pamäť v stave po *memory_init*. Kde tretí zoznam ukazuje na jediný voľný blok. Následne zavoláme dva-krát *memory_alloc(8)*. Pôvodný blok s veľkosťou 42 najprv odstránim z príslušného zoznamu a potom z neho vyčlením blok o veľkosti 8. Tento nový blok vrátim užívateľovi a zo zvyšnej pamäti vytvorím nový blok, ktorý pridám znova do jeho príslušnému zoznamu. Toto isté zopakujem aj druhý-krát. Po týchto dvoch volaniach pamäť vyzerá nasledovne (obrázok dole).

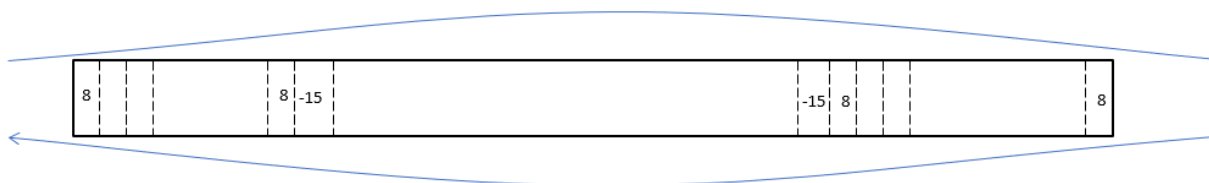

Funkcia `memory_free`

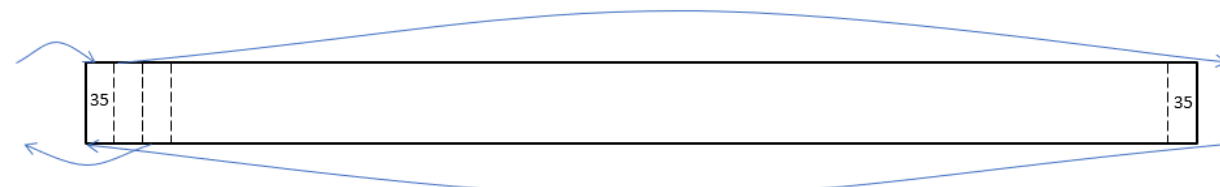
Funkcia `memory_free` dostane ako parameter smerník od užívateľa, ktorý bol vrátený funkciou `memory_alloc`. Moja funkcia nastaví tento blok na znova použiteľný (veľkosť jeho hlavičky bude kladná) a predtým, než ho zapíše do správneho zoznamu, pozrie sa vpravo a vľavo od tohto bloku. Ak sa tam nachádza ďalší voľný blok, tieto dva bloky sa spoja do jedného. Najskôr všetky bloky, ktoré idem spájať, odstránim z ich zoznamov. Potom ich spojím a až nakoniec ako jeden celý blok, ich pridám do príslušného zoznamu. Malá ukážka, kde vpravo aj vľavo od uvoľňovaného bloku sú voľné bloky.

Teraz odstránim oba bloky z ich zoznamov.

Spojím ako jeden blok a vložím do príslušného zoznamu.

Rozhodovacia podmienka, ktoré dva bloky spojiť:

```
if ((readFromArr( paOffset: act - TYPE) != 0)&&(act > *(memory-1)* TYPE))
{
    if (readFromArr( paOffset: PREVIOUS_BLOCK(act)) > 0)
        act = mergeBlocks( first: PREVIOUS_BLOCK(act), act);
}
//ak je blok, ZA uvolnovanym blokom, volny, tak ich mergni
if (readFromArr(next) != 0)
{
    if (readFromArr(next) > 0){
        deleteBlock(next);
        act = mergeBlocks(act, next);
    }
}
```

Funkcia `memory_check`

Funkcia sa pozrie na najbližšiu hlavičku a päť. Ak sa čísla zhodujú a sú kladné, tak to znamená, že tento blok bol uvoľnený. Je veľmi malá pravdepodobnosť, že niekde v pamäti, by sa nachádzali dve rovnaké čísla, práve v tomto rozostupe.

Pomocné funkcie pri implementácii:

`void writeToArr(long long paOffset, long long paVal)`

- Zápis do pamäte na základe módu. Táto funkcia bola vytvorená kvôli dynamickým hlavičkám.

`long long readFromArr(long long paOffset)`

- Podobná funkcia ako `writeToArr`, len pre čítanie z pamäte

`char blockNumber(long long paSize)`

- Funkcia vráti poradové číslo príslušného zoznamu

`void deleteBlock(long long act)`

- Funkcia vymaže blok z jeho prideleného zoznamu

`void insertBlock(long long act)`

- Funkcia vloží blok do jeho správneho zoznamu

`long long mergeBlocks(long long first, long long second)`

- Funkcia vymaže spojí dva prázdne bloky, ale nepridá ich nikam

`long long bestFit(long long size)`

- Funkcia nájde najlepší blok podľa veľkosti tak, aby sa použili menšie bloky ako väčšie. Najskôr prejde príslušný zoznam a ak nenájde vhodný blok, prejde aj zoznam s väčšími blokmi.

```
while (readFromArr( paOffset: NEXT_P(act)) != -1)
{
    //chod na dalsi blok v zozname
    act = readFromArr( paOffset: NEXT_P(act));
    if (readFromArr(act) < size) continue;
    if (readFromArr(best) < size) best = act;
    if (readFromArr(act) == size) return act;
    if (readFromArr(act) - size < readFromArr(best) - size) best = act;
}
```

`long long split(long long act, unsigned int size)`

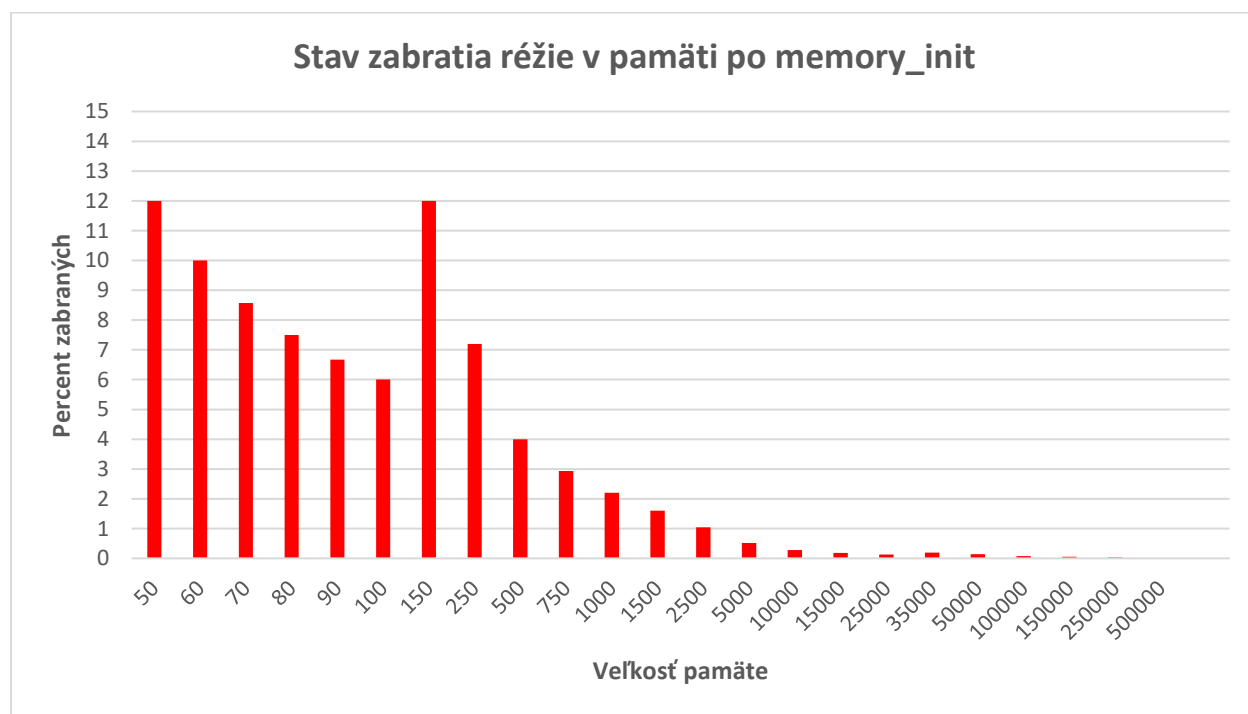
- Funkcia rozdelí pridelený blok na veľkosť, ktorú požaduje užívateľ a na blok o veľkosti, ktorá ostane po rozdelení.

Časová zložitosť

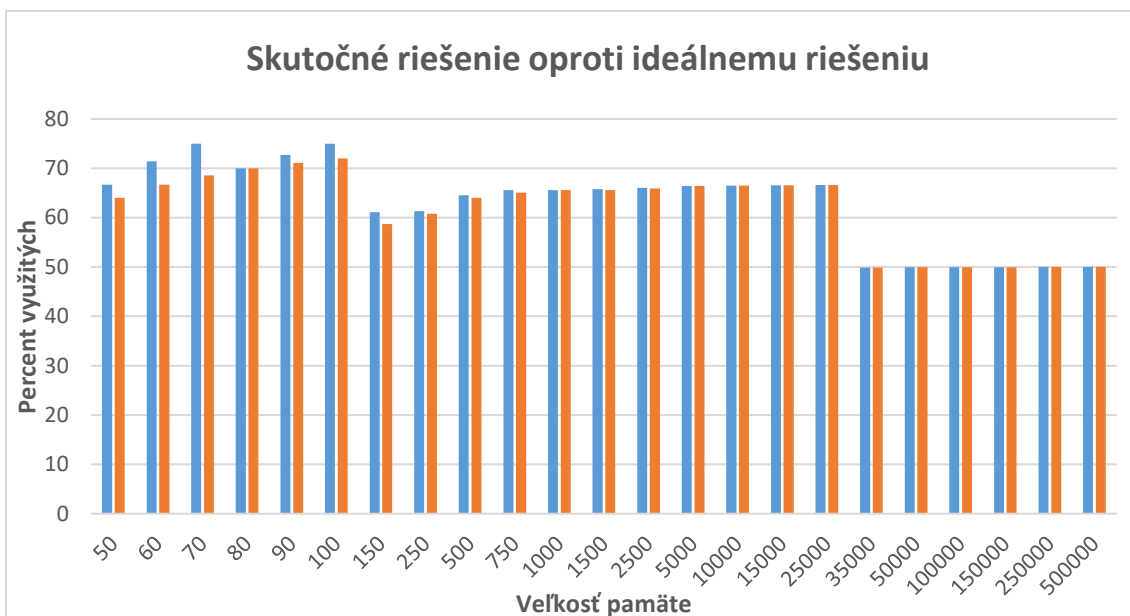
Kedže ide o prehľadávanie lineárne zretiazčeného zoznamu, ide o časovú zložitosť $O(n)$. Moja implementácia ale bude rýchlejšia, ako iba jeden explicitný zoznam. Naopak bude pomalšia ako metóda štyri – binárny strom. Pre malé pamäte do 63 B som použil iba jeden zoznam z dôvodu úspory už aj tak malej pamäte.

Pamäťová zložitosť

Najprv ukážem ako veľa zaberá moja réžia pamäti po *memory_init*. Veľkú časť bude zaberat' pre malé pamäte, ale čím bude pamäť väčšia, tým menej percent bude zaberat'. Túto hodnotu som zlepšil aj tým, že som použil dynamické hlavičky. To znamená, že na všetky smerníky, hlavičky a päty som použil jeden typ premennej. A to char pri malých pamätiach, neskôr short pri stredných pamätiach a nakoniec int alebo long long pri veľkých veľkostiach. Nižšie je uvedený graf, kde je graficky ukázaný, počet percent pamäte minutých na réžiu.

Ďalej ukazujem koľko percent blokov(modrý stĺpec) a bajtov(oranžový stĺpec) pamäte sa mi podarilo alokovať oproti ideálnemu riešeniu. Graf nižšie reprezentuje percentuálne zastúpenie týchto dvoch vlastností pre rôzne veľkosti pamäti.

Testovacie scenáre

Vytvoril som 6 testovacích funkcií a zameral som sa na:

- pridelovanie rovnakých blokov malej veľkosti (veľkosti 8 bajtov) pri použití malej pamäte 50 bajtov
- pridelovanie nerovnakých blokov malej veľkosti (náhodné veľkosti 8 až 24 bajtov) pri použití malej pamäte 100 bajtov
- pridelovanie nerovnakých blokov väčšej veľkosti (veľkosti 500 až 5000 bajtov) pri použití strednej pamäte 20000 bajtov
- pridelovanie nerovnakých blokov malých a veľkých veľkostí (veľkosti od 8 bajtov do 50 000) pri použití veľkej pamäte 30000 bajtov
- náhodné pridelovanie a uvoľňovanie blokov náhodných veľkostí 8 až 50000 bajtov pri použití malej pamäte 300000 až 1000000 bajtov a nakoniec sledovanie ich uvoľnenia